

3

ZPRAVODAJ

**Kvalitní projektová dokumentace -
prostředek ke zvýšení rozvojové kapacity území**

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří

Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice

IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

Svazek obcí

Pozvánka na Adventní koncert v Libochovicích dne 22. 12. 2011

Nastal krásný adventní čas. Pro mnohé z nás je však adventní doba časem shánění a nákupu vánočních dárků. Je asi nejvyšší čas sestavit si seznam komu a co koupit. Pořídít si vánoční balící papíry, popřemýšlet, jestli stromeček bude ozdobený stejně jako loni a zda je bezpodmínečně nutné strhat se při předvánočním úklidu. Advent je také čas plný vůně pečeného cukroví a svařáku se skořicí a hřebíčkem. Přijměte pozvání v této předvánoční době na „Adventní koncert“ v kostele Všech svatých v Libochovicích dne 22. 12. 2011 od 18,00 hodin, kde Pěvecký sbor Melodie se svým hostem SoliDeo zpřijemní předvánoční shon, na chvíli zastaví čas a nechá nás vánočními zpěvy vstřebat ono tajemné kouzlo Vánoc.

V Libochovicích vrcholí projekt „Plave malý i velký“

V letošním roce se Libochovice staly úspěšné v realizaci projektů podpořených Krajským úřadem Ústeckého kraje. Jedním z nich je i projekt „Plave malý i velký“ zahájený 27. 9. 2011 v krytém plaveckém bazénu v Libochovicích. Je zaměřen na výuku a zdokonalení plaveckých schopností všech věkových kategorií i různých cílových skupin. V sobotu 19.11.2011 proběhla v rámci projektu akce „Hrátky ve vodě“, které se aktivně zúčastnilo 43 dětí se svými rodiči. Technicky akci zajišťovala Plavecká škola Litoměřice se svými instruktory, kteří zábavnou formou naplnili vyměřený čas. Děti, ale i dospělí si mohli vyzkoušet pod vodou potápěčskou výzbroj, zajezdit si na kajaku nebo jen tak dovádět s nejmenšími ve vodě.

Všem zúčastněným byla za jejich aktivitu připravena sladká odměna a pamětní medaile i s diplomem za účast. V podobném duchu se ponese i poslední akce projektu dne 17. 12. 2011, kde všechny návštěvníky čeká bohatý program. Akce je určena pro širokou veřejnost, proto se přijďte pobavit i vy. Blíží informace najdete na <http://bazen.libochovice.cz>.

Lampiónový had obtočil městský park

V sobotu, 5. listopadu, se začal dvůr U Tří lip plnit velkým množstvím dětí s lampióny v rukou, které přišly v doprovodu svých rodičů a prarodičů. Cílem jejich cesty byl městský park. Konal se totiž jubilejní, 5. ročník „Pochodu za rozsvícenou dýní“. Krátce po půl šesté se průvod dal do pohybu. Přes náměstí šel Vackovou ulicí, Kožešnickou, kolem rybníčka a v parku již čekaly rozsvícené vyřezávané dýně.

V městském parku se natáhl tak, že se svítící kruh uzavřel. Byla to zřejmě největší návštěva v pětileté historii pochodu, který si, zejména u dětí, získává stále větší oblibu. V cíli byly skutečně slíbení „utopenci“. A horký čaj přišel také vhod. Krásnou tečku za vydařenou akcí udělal velmi pěkný ohňostroj.

- jokr-

Vítá Vás obec Velemín

Obec Velemín a její místní části Milešov, Bílý Újezd, Dobkovičky, Hrušovka, Březno, Zbožná, Kletečná, Opárno, Pálec, Boreč, Režný Újezd a Bílinka leží v centrální části Českého středohoří v kraji nazývaném Zahradou Čech.

Líbezná krajina. Na jedné straně Milešovka, na druhé Lovoš. Prstenec hor doplňuje Kletečná, Boreč, Ostrý. V roce 1976 byla vyhlášena Chráněná krajinná oblast České středohoří, a tím byly vytvořeny podmínky pro ochranu místní přírody, která je neobyčejně pestrou a nevídanou mozaikou rostlinných a živočišných společenstev.

Dominantou celého kraje je Milešovka, která je se svými 837 metry nejvyšší horou Českého středohoří. Meteorologická stanice s 19 m vysokou věží byla dostavěna 13.7. 1904 a je přístupná veřejnosti. Stanice provádí pozorování počasí nepřetržitě už více než sto let.

Výhled z Milešovky je zážitkem, za jasných dnů lze spatřit Krušné hory, Krkonoše, Ještěd, a dokonce i Šumavu. I pohled z Lovoše, vysokého 572 m, je nezapomenutelný – Labe, protékající Bránou Čech, vinice, zříceniny hradů, ostatní kopečky, romantické Opárenské údolí s naučnou stezkou.

Klenotem místního kraje je i vrch Boreč(440 m) se svými jámami, kde je teplota až o 16 stupňů vyšší než v okolí. Tyto rozdíly jsou nejpatrnější v zimě, kdy se místní jámy stávají ostrůvky jara uprostřed zimy.

Obec se rozkládá na devíti katastrálních územích o výměře 4826 ha, čímž se řadí mezi rozlohově největší obce na Litoměřicku, a má přes 1500 obyvatel.

Kraj je jako stvořený pro rekreační cyklistiku. Nabízí se návštěvy mnohých pamětihodností, které jsou dokladem toho, že tento kraj byl osídlen již v pradávných dobách a naši předci do něj vryli nesmazatelné stopy.

Celým krajem kráčely dějiny a zanechávaly za sebou nesmazatelné stopy.

Obec Velemín se rozprostírá na území, které bylo osídleno již v mladší době kamenné (zhruba 3 000 let př.n.l.), o čemž svědčí řada archeologických nálezů v podobě kamenných nástrojů – čepele, sekeromlatu, kamenných sekyrek, apod.

Česká jména blízkých obcí, Hrušovka, Zbožná, Kletečná a další, dávají Slované, kteří toto území osidlují už v pátém až sedmém století našeho letopočtu. Osídlení je v této době však velmi řídké.

Traduje se, že obec dostala své jméno podle velkého mlýna, u kterého vznikla později jedna z nejstarších osad, přes níž vedla obchodní cesta do vnitrozemí Čech. Od roku 1228 byl v obci dvůr, jež náležel klášteru sv. Jiří na Pražském hradě. Postupem času se s měnícími se poměry měnili i majitelé, Kunata ze Sulevic, Kolovratové, Jan z Valdštejna, Černín z Chudenic.

Kostel, jenž nese jméno sv. Martina, je v obci od roku 1233. Jeho dnešní podoba však vznikla až v 18. století.

Obec byla ve své historii několikrát zcela zpustošena. Za husitských válek, v době třicetileté války, kdy po vpádu Sasů a Švédů v letech 1631 a 1632, tu propukly epidemie, stavení byla vypalována a polnosti pustošeny.

Po rekatolizaci v obci zůstalo jen malé procento německých a českých protestantů, ostatní obyvatelstvo bylo katolické.

Obcí procházela často vojska a s nimi přicházely útrapy. V roce 1742 zavlékli do vsi sasští vojáci, kteří se vraceli z Prahy, neznámou nakažlivou nemoc, na níž zemřelo 150 obyvatel. V roce 1771 zemřelo na hladomor kolem sta lidí z obce a přilehlých osad.

V roce 1774 na základě Všeobecného školského zákona vznikla obci povinnost zřídit v obci školu. Ta začala působit nejprve na faře, později byla vybudována nová škola vedle kostela. Vyučování probíhalo v německém jazyce.

Původně se vedle kostela a fary nacházel hřbitov, později byl založen nový hřbitov na Horce. Koncem 19. století je v těsné blízkosti obce vybudována železnice. Usazuje se tu několik desítek Čechů, jejichž počet ještě narůstá po pozemkové reformě v roce 1920.

V roce 1922 je postavena nová česká škola, v jejíž budově je dnes mateřská škola.

Vztahy mezi Čechy a Němci byly dobré, až do doby nástupu nacismu, kdy se z německé strany zradikalizovaly. V roce 1938 byla území násilně odtržena od Československé republiky a připojena k nacistickému Německu. Součástí Německa zůstala až do konce 2. světové války v roce 1945.

Po květnu 1945 bylo německé obyvatelstvo vysídleno. Z vnitrozemí Čech a ze Slovenska sem přicházejí noví osídlenci, po roce 1947 také mnoho volyňských Čechů.

Obec se rozvíjela i v dobách komunistické diktatury, byla vybudována nová školní budova, tělocvična. Byly však zpřetrhány mnohé svazky mezi lidmi a také sepjetí místního obyvatelstva s půdou, které bylo prověřeno staletími.

Po roce 1989, kdy se naše republika opět navrátila mezi demokratické státy světa, se z Velemína stává moderní, progresivní a rychle se rozvíjející obec.

Velemín a jeho místní části – Milešov, Bílý Újezd, Hrušovka, Páleč, Opárno, Březno, Kletečná, Zbožná, Dobkovičky, Bílinka, Režný Újezd, Boreč – byly už odpradávná vyhledávaným atraktivním turistickým místem, místem k načerpání nových sil a místem k odpočinku. Už samotné názvy osad v sobě nesou úžasnou výpověď o kraji.

Obec využívá své výjimečné polohy uprostřed Českého středohoří k ochraně tohoto krajinného celku a šetrného hospodaření s ním.

Z minulosti čerpá především z impulsů, které tento kraj přirozeně rozvíjely a lidi v něm sbližovaly. Rozvíjí ovocnářství, rostlinou a živočišnou výrobu a pastevectví. Jako prioritu si klade rozvoj turistického ruchu, ke kterému by mělo přispět zatraktivnění tohoto místa pro zlepšení kulturního a společenského dění.

• Při návštěvě Velemínska doporučujeme:

- podniknout výstup na nejvyšší horu Českého středohoří Milešovku a navštívit meteorologickou stanici, která je v nepřetržitém provozu už více než sto let
- návštěvu místních pamětihodností – zříceninu Hrádku v Opárně a zříceniny na Ostrém
- neopomenout krásné vyhlídky Českého středohoří, které jsou z dominantních míst na Lovoši, Milešovce, Borči a Ostrém
- koupání na milešovských rybnících o výměře 2,5ha
- věnovat pozornost neobyčejně pestré a výjimečné mozaice rostlinných a živočišných společenstev
- neopomenout návštěvu naučné stezky Boreč s jeho fumaroly – soustava štěrbin, kterými proudí vzhůru teplý vzduch a páry
- návštěvu vesnice Boreč, která je rodištěm matky Miroslava Tyrše
- procházku lesem jedlých kaštanů u vrchu Ostrého, který je poslední rezervací svého druhu u nás
- návštěvu zámeckého parku v Milešově a shlédnutí stavby barokního zámku renesančního typu (nyní domov důchodců)
- neopomenout projít naučnou stezku vedoucí Opárenským údolím.

Přehled kulturních akcí obce Třebívlice

10.12.2011, Advent v Třebívlicích (Kostel sv. Václava)

13,00 hod – trhy (Kostelní ulice)

14,00 hod – Adventní koncert – dětský sbor GRANÁTEK, MUSICA

REBEL, vánoční troubení

20.12.2011, 16,00 hod., Vánoční posezení s důchodci (Nákupní středisko)

31.12.2011, 18,00 hod., Silvestrovský ohňostroj (náměstí)

Ladislava Tichá
členka ZO Třebívlice,
předsedkyně kulturní komise,
členka redakční rady Zpravodaje

Dálnice D 8

Autorem tohoto článku je Ing. Jiří Skalický, dlouholetý starosta Obce Velemín. Z pověření starostů obcí zasažených stavbou a objízdnými trasami dálnice D 8 zastupuje místní samosprávy spolu se starostkou Obce Vchynice Ing. Janou Chládkovou při jednáních týkajících se dálnice D 8.

Historie myšlenky stavby, důvody nutnosti výstavby úseku dálnice 0805 – přes České středohoří (Lovosice– Rehlovice)

V ýznam existence dostatečné dopravní infrastruktury pro rozvoj jednotlivých regionů ČR i celé Evropy je všeobecně znám. Bez kvalitního, rychlého a bezpečného dopravního spojení s okolím není možno zajistit dobré životní podmínky pro obyvatele daného regionu. Obyvatelé chtějí v regionu žít, pracovat, rekreovat se a s tím souvisí i nutnost přesunu hmot, materiálů, zboží a pohyb osob. Toto se samozřejmě týká i území Českého středohoří a jeho okolí. České středohoří se od západu na východ rozléhá od Loun po Nový Bor, což je cca 70 km. Naše krásné pohoří je kolem dokola obklíčeno mnoha aglomeracemi, kde uvedené lidské činnosti probíhají. Jedná se například o města Most, Louny, Bílina, Duchcov, Teplice, Ústí n.L., Děčín, Česká Lípa, Nový Bor, Litoměřice, Lovosice. Z výsledků sčítání průjezdu vozidel přes České středohoří po komunikacích I/8 – E 55 (Lovosice – Teplice) a I/30 (Lovosice – Ústí n.L.) vyplývá, že průměrný denní průjezd vozidel po těchto komunikacích činí cca 23 tis. vozidel. Ve směru na Německo po D 8 však pokračuje v průměru denně jen necelých šest tis. vozidel. Místní regionální doprava činí tedy cca 17 tis. vozidel denně, což je 75%. Tak, jak od poloviny devatenáctého do poloviny dvacátého století zajišťovala rozvoj společností výstavba železnic, v následujícím období je to hlavně výstavba dálnic. Dálnice D 8 neusnadňuje jen dopravní spojení uvnitř regionu severní Čechy, ale řeší i propojení širšího rozsahu – mezi Čechami a východní částí Německa, potažmo mezi severní, střední a jižní Evropou. Dálnice D 8 je součástí dálkového evropského tahu E 55 Stockholm-Rostock-Praha-Linz-Ravena, který spojuje pobřeží Baltického a Jaderského moře. Vstupem ČR do EU a posléze do Schengenského prostoru volného pohybu zboží a osob se význam tohoto spojení i zodpovědnost ČR o jeho zajištění jenom násobí. Je samozřejmé, že tyto vztahy a závazky jsou řešeny mezinárodními smlouvami.

Myšlenka vybudovat dálnici v našem regionu v uvedeném směru pochází již z dob konce první poloviny minulého století, kdy údajně existoval záměr z let protektorátu vybudovat dálnici Praha – Berlín, a to průchodem přes České středohoří v přibližně stejném koridoru, jako se staví nyní dálnice D 8. Na konci šedesátých let byla možnost výstavby opět studována, a to znovu v podobném koridoru jako současná stavba. Patrně z důvodu nedostatku financí byla příprava stavby neustále oddalována.

Zásadní rozhodnutí i základ budoucích problémů, které stavbu provázely a provázejí, spadá do dob vlastní výstavby dálnice D 8. Stavba byla zahájena prvním úsekem 0806 Řehlovice-Trmice v letech 1984-1990. Následovaly úseky 0801 Zdiby-Úžice (r. 1990-1993), dále úsek 0802 Úžice-Nová ves (1993-1996), 0804 Doksany-Lovosice (1996-1998) a konečně úsek 0803 Nová Ves-Doksany v letech 1998-2001. V průběhu let 2004-2006 pak bylo realizováno propojení mezi Ústím nad Labem (již provozovaným úsekem 0806) a státní hranicí se SRN vybudováním úseku 0807. Bohužel umístění stavby do definitivního koridoru nebylo řešeno v celém úseku dálnice D 8, tj. od Prahy po státní hranici se SRN najednou, ale řešilo se tzv. salámovou metodou úsek po úseku. Tak se stalo, že dálnice byla postupně budována ve směru zhruba do středu Českého středohoří, i když se od r. 1992 vědělo, že stavba přes České středohoří bude mít problémy se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Nedokončený úsek 0805 Lovosice-Řehlovice je posledním nedostavěným úsekem dálnice D 8.

Vlastní průchod dálnice D 8 přes České středohoří byl detailně studován od začátku devadesátých let. Bylo posuzováno pět tras ve třech možných koridorech včetně různých dlouhých tunelů. Pro následné územní řízení stavby, které probíhalo po roce 2000, byla vybrána trasa, jež je nyní budována. Výběr této trasy byl výsledkem odborných posudků a stanovisek všech účastníků územního řízení. Územnímu řízení předcházelo udělení výjimky z ochranných podmínek CHKO České středohoří, která stavbu dálnice přes CHKO povolila při splnění mnoha podmínek.

Jak je všeobecně známo, velkým odpůrcem stavby dálnice D 8 přes České středohoří jsou ekologické organizace. Nejaktivnější je občanské sdružení Děti země sídlící v Brně, které zastupuje hlavně RNDr. Miroslav Patrik. Do procesu přípravy stavby 0805 vstoupily tyto organizace v průběhu devadesátých let, kdy se posuzovaly jednotlivé varianty stavby. Jejich návrhy neřešily základní smysl vybudování dálnice přes České středohoří, tj. co nejkratší napojení hlavních aglomerací v regionu a co nejkratší propojení pražského a drážďanského regionu. V době, kdy se rozhodovalo, kde a jakým způsobem dálnice D 8 protne České středohoří, Děti země zásadním způsobem nesouhlasily s jakýmkoli průchodem stavby přes České středohoří. Jejich stanovisko bylo dálnici přes České středohoří vůbec nestavět. Dle jejich názoru se doprava na konci dálnice v Lovosicích měla rozptýlit po již existujících komunikacích, za Středohořím opět soustředit a pokračovat do Německa. Mezinárodní část dopravy navrhovaly přesunout na rychlostní komunikaci R 7 (Praha - Slaný - Chomutov - Lipsko). Samozřejmě, že tyto návrhy neřešily místní dopravu a mezinárodní by řešily jen částečně, protože pro propojení Prahy a Drážďan by tato varianta byla velmi dlouhá a mnoho účastníků provozu by volilo kratší trasu mimo R 7. Zásadním odporem vůči jakékoli stavbě se ekologické organizace sami vyloučily z možnosti ovlivnit proces projektování stavby v době, kdy se ovlivňovat včas dalo. Později, kdy vybraná varianta stavby byla vybavena nákladnými průzkumy a projekty a ekologické organizace pochopily, že dostavbě dálnice nezabrání, přicházely s novými návrhy tras, hlavně tunelovými. V té době už ale velmi sílil veřejný tlak na urychlenou dostavbu. V takto pokročilém stádiu přípravy nebyla vůle vracet se na začátek.

Po mnoha měsících nabylo územní rozhodnutí o umístění stavby dálnice D 8 úseku 0805 Lovosice-Řehlovice platnosti. Představa investora stavby Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále jen ŘSD) byla stavět stavbu v jednom krátkém časovém údobí. Na tuto snahu investora navazovala i představa o postupu výstavby dálnice s maximálním omezením přeprav všech materiálů po stávajících komunikacích – tato přeprava měla vést po stavbě, rozestavěné na celém úseku 0805.

Ekologické organizace, které v rámci skutečněného územního řízení prohrály boj proti umístění stavby dálnice, zahájily urputný odpor proti povolení stavby při stavebním řízení. Investor stavby ŘSD, aby umožnil aspoň částečný postup stavby, rozdělil stavbu na několik stavebních objektů, pro které probíhalo i probíhá samostatné stavební řízení. Stavby, u kterých se podařilo ekologické problémy vyřešit, dostaly stavební povolení a jsou již převážně postaveny, u problémových úseců stavební řízení dosud probíhá, stavba tedy nemůže pokračovat. Mezi tím se již naplno projevil dopad vstupu ČR do EU, doprava skokově stoupla a problémy s dopravou narostly do dnešních rozměrů. Obyvatelstvo i příroda jsou vystaveny katastrofálnímu vlivu dopravy, na objízdných trasách stoupá počet tragických nehod. Negativní vliv stavby na své okolí je podstatně větší než se původně očekávalo, protože stavba není průběžně průjezdná a přeprava materiálů probíhá převážně po stávajících komunikacích. Ani za této situace ekologické organizace nepřehodnotily svůj postoj k realizaci stavby. Místo toho, aby realisticky vyhodnotili situaci a prosazovali co nejšetrnější způsob stavby, velmi sobecky, až cynicky využívají každou příležitost k prodlužování stavebních řízení. Využívají velmi složitého právního prostředí v dané problematice platné v ČR a jako zákonný účastník řízení se odvolávají proti každému rozhodnutí s odůvodněním, že jenom požadují, aby při povolování staveb byly dodržovány zákony. Jejich postup je velmi profesionální, mají výborný právní servis, a proto jsou v odvolacích řízeních i soudních sporech často úspěšní. Je otázkou, co jsou skutečné důvody jejich postupu. V době, kdy je z více důvodů jasné, že stavba musí být dostavěna, kdy dopady nedostavěnosti stavby jsou extrémní i na přírodu, se logicky nabízí odpověď, že o ochranu přírody nejde.

Seznámení se stavbou úseku 0805 Lovosice – Řehlovice

Stavba je realizována na území těchto obcí : Lovosice, Vchynice, Velemín (k.ú. Boreč, Opárno, Dobkovičky), Chotiměř, Prackovice (k.ú. Litochovice, Prackovice), Žim, Habrovany a Řehlovice (k.ú. Dubice, Radejčín a Řehlovice).

Celková délka dálnice: 16,413 km

Počet mimoúrovňových křižovatek: 3 - Lovosice, Bilinka, Řehlovice

Dálniční mosty: celkem 19 ks

Nejvýznamnější stavby:

- most Opárno – obloukový železobetonový most o rozpětí 135 m se spolupůsobící předpjatou mostovkou. Celková délka mostu je 275 m, zakládání je plošné ve svazích Opárenského údolí. Výstavba mostu již proběhla, a to letmou betonáží vyvšování oblouku zpětnými závěsy bez zásahu stavby do Opárenského údolí. I z celosvětového pohledu se jedná o ojedinělou stavbu
- most Dobkovičky – délka mostu je 455 m, nosnou konstrukci tvoří spojitý nosník
- most Vchynice – monolitický předpjatý věšadlový spojitý nosník, délka 232 m, most je zakryt protihlukovým tubusem

- dálniční estakáda Prackovice, délka L 456 m, P 554 m
- celková délka všech mostů činí přes 2220 m

Počet nadjezdů přes dálnici: 9 ks

Investor stavby: Ředitelství silnic a dálnic Praha

Projektant: Pragoprojekt a.s., Praha

Dodavatel stavby: konsorcium Sdružení D 8 805 SSŽ – MTS (firmy Eurovia, Metrostav, Berger bohemia, SNP)

Termín výstavby dle původní smlouvy: 10/2007 – 10/2010

Hodnota díla dle původní smlouvy: 9,2 miliardy Kč bez DPH

Tunely: 2 ks - tunel Prackovice – jednosměrný, dvoupruhý, samostatné tunelové trouby, délka 270 m

- tunel Radejčín – jednosměrný, dvoupruhý, samostatné tunelové trouby délka L 600, P 620 m

Celková délka protihlukových opatření mimo mosty: 6 070 m (17 140 m²)

Součástí stavby je mnoho přeložek a úprav silnic I., II., a III. třídy, polních a lesních cest. Dále přeložky a výstavba vodohospodářských objektů, objektů elektro a spojů. V rámci stavby je realizováno mnoho nadstandardních ekologických opatření v zájmu minimalizace dopadu na ekosystém, jako jsou ekomosty, ozelenění, oplocení apod.

Stavba je rozdělena na samostatné stavební části A – G

část A – trasa dálnice

část B – most Vchynice

část C – most Opárno

část D – most Dobkovičky

část E - tunel Prackovice

část F - tunel Radejčín

část G - průzkumná štola Prackovice

Současný stav

K termínu listopad 2011 je před dokončením první část úseku 0805. Před koncem roku 2011 bude zprovozněn úsek Lovosice-Bílka o celkové délce 4 km. Mělo by dojít k výraznému zklidnění situace kolem Lovosic. Naopak oblast Velešínska a Bořislavi čeká pravděpodobně ještě těžší doba, protože se očekává nárůst dopravy přes České středohoří po komunikaci E 55.

Zbývajících více než 12 km dlouhý úsek (Bílka – Řehlovice) musí být zprovozněn najednou. Od křižovatky Bílka po tunel Radejčín je stavba zajištěna stavebním povolením, stavba probíhá a nachází se v různém stádiu rozestavěnosti. Od tunelu Radejčín po konečnou křižovatku Řehlovice (úsek dlouhý 5,5 km) nemá stavba stavební povolení. Stavební řízení bude zahájeno v nejbližších týdnech, očekává se, že v zimních měsících nabyde stavební povolení právní moci a stavba bude zahájena. Nejsložitější dílčí stavbou tohoto úseku je křižovatka Řehlovice. Z technologických důvodů bude tato stavba trvat nejméně třicet měsíců. Z

tohoto lze odvodit nejbližší možný termín zprovoznění dálnice D 8 v celém rozsahu.

Ve snaze řešit problémy, které se při přípravě i vlastní stavbě vyskytují, svolávají zástupci místních samospráv – Obce Velemín a Vchynice, pravidelná setkání všech zainteresovaných stran. Problémy se řešit daří, ale celkově je postup velmi pomalý.

V rámci přípravy stavby měly všechny obce na jejichž katastrech se stavba staví povinnost řešit problematiku kácení dřevin v prostoru budoucí stavby, podle zákona č. 114/1992 Sb. Obce se s ekologickými organizacemi dohodly, že budou kácení povolovat s uplatněním náhradní výsadby dřevin v počtu pětinasobku dřevin vykácených. Náhradní výsadba je uplatňována jako částečná náhrada za ekologickou újmu vzniklou umístěním stavby dálnice do CHKO. Celkově se jedná o výsadbu cca 70 tis. stromů a keřů. Obce se dohodly, že uvedených 70 tis. dřevin bude vysázeno v místech dle možností jednotlivých obcí. Obec Velemín nabídla ostatním obcím, nechť uplatní výsadbu podle svých možností a přání a zbytek výsadby provede sama. Na katastrech Obce Velemín tak bude vysázeno necelých 30.tis. stromů a keřů. Bude provedena velká rekonstrukce zanedbané veřejné zeleně ve volné krajině i uvnitř sídel. Budou obnoveny větrolamy a alejové porosty podél všech silnic, polních cest, potoků a pod.. Tato akce proběhne v nejbližších následujících letech.

Závěr

Stavba dálnice D 8 přes České středohoří není žádné vítězství ochrany naší krásné přírody. Pokud bychom přemýšleli sobecky, měli bychom proti takovéto stavbě bojovat. Nikomu se nelíbí, když mu v klidném prostředí za humny vyroste takováto stavba. Pokud však realisticky vezmeme v úvahu všechny okolnosti, které s danou problematikou souvisí, které jsem se pokusil v tomto článku částečně nastínit, zdravý rozum velí, že se bez takovéto moderní, ekologické komunikace v našem regionu neobejdeme. Nežijeme v liduprázdné krajině Nového Zélandu, kde se dá v podobně krásné krajině vyhlásit národní park a stavby dálnic zakázat. Žijeme v krásné části severních Čech, kde se musí najít soulad mezi ochranou přírody a požadavky zde žijících lidí na spokojený život. Jsem přesvědčen, že stavba dálnice D 8 přes České středohoří, stavěná v místech i způsobem, kterým se nyní provádí, je oním přiměřeným kompromisem.

Ing. Jiří Skalický
starosta Obce Velemín

Vánoce v Pohádkovém Středohoří

Ačkoliv se již 1. listopadu pro letošní rok uzavřely brány hradů a zámku a tedy zámku Libochovice, neznamená to ani zdaleka ještě konec letošní turistické sezóny na tomto památkovém objektu.

V průběhu listopadu zde Klub Pohádkové středohoří uspořádal ve spolupráci se správou zámku a se svazkem obcí INTEGRO, Západ Českého středohoří-Poohří několik zajímavých akcí. V rámci realizace projektu s názvem Příprava pro život – modelový projekt pro rozvoj osobností dětí a mládeže v Euroregionu Erzgebirge – Krušnohoří se zde konal 3. listopadu „Den v Pohádkovém Středohoří“, kdy se zájemci z řad dětí především předškolního věku setkali s našim pohádkovým králem Jiřím I. v podání pana Jiřího Šlégra, který s velkou trpělivostí přečkal královskou audienci, poté s dětmi prošel pohádkovou výstavou a pak sledoval jak děti v tzv. Tvořivé dílně zkouší za dohledu odborných instruktorek a pedagogického dohledu svoji dovednost a zručnost při zpracovávání přírodních materiálů, ze kterých vznikaly v rukou dětí jimi vytvořené hračky.

Další částí dne v „Pohádkovém středohoří“ byla téhož dne odpoledne ve výstavní síni zámku Libochovice beseda s ledovým králem Jiřím Šlégrem nejen o hokeji. Zde jej zpovídali především chlapi ve věku 13-14 let z okolních škol o jeho hokejových začátcích i vrcholných zážitcích jeho kariéry. Mimo jiné se dozvěděli, že je nositelem prestižní tzv. Trojkoruny, tedy vítěze olympijských her, mistrovství světa a vítěze Stanley cupu, nejprestižnější klubové hokejové soutěže. S tímto označením se může pochlubit jen několik desítek hokejistů na celém světě. Několik dotazů bylo směřováno i k jeho současnému působení v politice. Občas zavládlo i veselí – to když například zazněl dotaz co on a fanynky. Trpělivě odpovídal více než hodinu a půl na všechny dotazy a opět potvrdil známou pravdu, že čím kdo víc zná, umí a znamená – tím více je zcela normální a skromný bez potřeby si na něco hrát a dokazovat si. Prostě to bylo setkání se skutečnou osobností.

Dalším pokračováním besed se sportovními osobnostmi pak byla 8. listopadu beseda „Jak se jezdí sajdkárokros“ s bývalými jezdci mistrovství České republiky a seriálu Mistrovství Evropy, zástupci AMK Evaň a provozovateli motokrosové trati na Ředhošti – bratry Petrem a Vladimírem Vyšatovými. Beseda pak byla navíc zpestřena tím, že na nádvoří zámku si účastníci besedy mohli zblízka prohlédnout závodní sajdkárkrosový motocykl. Bohužel jen prohlédnout, prakticky vyzkoušet nikoliv, ačkoliv někteří účastníci by to přivítali. Takový stroj však patří pouze na závodní trať.

V současné době správa zámku Libochovice ve spolupráci s Klubem Pohádkové Středohoří a místními školami a školkami připravuje Vánoční výstavu, která bude přístupná veřejnosti ve dnech 7. – 16. prosince. Tohoto dne se teprve definitivně uzavřou brány zámku. Do té doby si máte možnost prohlédnout vánoční výzdobu tvořenou především dětmi.

TZ připravil
PhDr. Ladislav Pešek
kastelán Státního zámku Libochovice

Obec Slatina

Obec Slatina leží v okrese Litoměřice, na úpatí hradu Házmburk, poblíž města Libochovice. Celková rozloha katastru obce je 694 ha. Žije zde celkem 270 obyvatel.

Slatina je obec starobylého slovanského založení, která pro soubor původních staveb (stodoly, ohradní zdi s branami – 32 objektů), typických pro českou okrouhlici, byla v roce 1995 prohlášena Vyhláškou Ministerstva kultury ČR č. 249/95 Sb., ze dne 22.9.1995 za „chráněnou památkovou zónu“.

18.12.2000 byla obci udělena možnost používat znak a prapor. Ve znaku byl použit kruh, jako typický symbol okrouhlice a květy byliny sivěnky slatinné, která zde rostla na bažinatých – slatinných místech. Zelená podkladová barva představuje bažiny a louku a stříbrná zase slanou půdu. Hvězdy na modrém podkladu naznačují zasvěcení Slatinského kostela svatému Janu Nepomuckému.

Historie a pamětihodnosti

Slatina patří mezi nejstarší české obce v litoměřickém okrese. První zmínky se datují z roku 1056, kdy kníže Spitihněv daroval obec kostelu sv. Štěpána, nyní biskupství v Litoměřicích. Toto darování potvrdil v roce 1218 král Přemysl Otakar I. Jméno osadě dala bažinatá půda údolní nivy Podsednického potoka a jeho přítoků.

Na návsi stojí již od konce XII. století původně gotický kostel, zasvěcený sv. Václavu, od roku 1384 byl doložen jako farní. Renesanční věž byla postavena v roce 1595, v jejím přízemí je krásný kamenný portál s nápisem, který pojednává o renesanční dostavbě kostela. V roce 1746 po rekonstrukci byl nově zasvěcen sv. Janu Nepomuckému. Z původního gotického kostela zůstalo jen kněžiště a ozdobně profilovaný gotický vítězný oblouk. Poslední oprava celého kostela včetně dlouhodobě propadlého stropu v chrámové lodi byla nákladem obce provedena v letech 1992–1993. Současně byla provedena také rekonstrukce varhan. Poté byl kostel opět slavnostně vysvěcen a předán k užívání farnosti v Libochovicích.

Zřícenina hradu Házmburk je dominantou obce. Jeho počátky jsou spojeny s rodem pánů z Lichtenburku, kteří hrad údajně po roce 1237 vybudovaly. V roce 1314 získal hrad Jan Lucemburský a ten jej prodal panu Zbyňkovi Zajícovi z Valečka a Žebráka. Cesta ke hradu stoupá po severním svahu kopce, až ke zbytkům první brány a dále pokračuje k další ve východní části. V místě dolního hradu se cesta točí kolem oválné, 25 m vysoké, Černé věže, postavené z místního tmavého čediče. Věž byla důležitým obranným prvkem a přístup do ní byl možný jen po visuté pavlači v poschodí. Svého času sloužila i jako vězení.

pokračování na straně 11

Českému obránci Vídně vzdaly v Milešově hold stovky lidí

Tisková zpráva, 11. 9. 2011

Milešov/ U příležitosti 400. výročí narození českého šlechtice a vojevůdce Zdeňka Kašpara Kaplíře ze Sulevic se konala v sobotu 10. září 2011 v Milešově na Litoměřicku slavnost, které se zúčastnily stovky lidí včetně zástupců veřejného života a šlechty.

Mši svatou v kostele sv. Antonína Paduánského v Milešově celebroid generální vikář litoměřické diecéze P. Stanislav Příbyl CSsR, koncelebrantem byl kanovník litoměřické katedrální kapituly J. M. can. Józef Szeliga. Liturgii v kostele doprovodil litoměřický chrámový sbor.

P. Stanislav Příbyl poukázal v úvodu slavnosti na to, že důvodem setkání je vděčnost Pánu Bohu za člověka, který je pochován v kryptě milešovského kostela - Zdeňka Kašpara Kaplíře ze Sulevic, slavného českého šlechtice a vojevůdce, který zásadním způsobem přispěl k záchraně Vídně a tím i křesťanské Evropy před Osmanskou říší.

„Dnešní slavnost je manifestací sounáležitosti národů a zemí střední Evropy, oslavou slavného českého šlechtice a vojevůdce i připomínkou naší povinnosti projevit vděčnost za statečnost lidí, kteří kdysi dávno, před více než třemi sty lety uchovali křesťanskou tvář a identitu střední Evropy, místa, kde žijeme,“ řekl. Ve své promluvě pak zdůraznil, že bychom měli *poděkovat za Zdeňkův život, za jeho odvahu a jeho činy, které nás vedou k nutnosti zamyslet se nad hodnotami, které bránil.* Poukázal na to, že především vyhasla naše víra v Boha, k němuž se obracíme jen v okamžicích nouze, a že humanismus, lidská práva, důstojnost lidské osoby a další tradiční hodnoty, které vyznáváme, získávají svůj smysl ve vztahu k Bohu, protože v tomto vztahu víry vznikly.

„V dnešní době, která je velmi bohatá na krize a výzvy, nemůžeme chápat obranu tradičních hodnot křesťanské Evropy jako oprašování nějakého folklórního dědictví. Chceme-li být nositeli evropské kultury a civilizace, musíme mít pevnou půdu pod nohama. Zdeněk Kašpar Kaplíř ze Sulevic, obránce Vídně, ať je pro nás také obráncem hodnot křesťanské Evropy, které činí náš domov domovem. Dnes není třeba bojovat s Turkem, ale je víc než důležité bojovat sami se sebou a usilovat o takové uspořádání našeho životního prostoru, které bude nesené pokorou a vědomím, že nejsme pány světa, ale jen tvory. Tento „Turek v nás“ musí být poražen, jinak zničíme sami sebe a nejen Kaplířovo dílo přijde niiveč. A to by byla opravdu katastrofa!“ řekl.

Kaplířovské slavnosti se účastnilo odhadem na osm stovek lidí - obyvatelé Milešova a okolí, zástupci státní a krajské správy, zástupci místních samospráv, členové diplomatických sborů, vojenští zástupci, zástupci šlechty a další čestní hosté. Mezi nimi místopředseda vlády České republiky a ministr zahraničí, kníže Karel Schwarzenberg, ministr obrany ČR a senátor za Litoměřicko a Slánsko Alexandr Vondra, zástupci diplomatických sborů – rakouský velvyslanec v ČR Ferdinand Trautmannsdorff, polský velvyslanec Jan Pastwa a německý velvyslanec Detlef Lingemann. Byl tu vojenský přidělenec rakouského velvyslanectví v ČR, brigádní generál Roman Fischer, náměstkyně ministra kultury Anna Matoušková a představitelé obce Velemín – Milešov. Významnými hosty rovněž byli potomci Zdeňka Kašpara Kaplíře ze Sulevic – Elfriede Kaplirz zu Sulewicz a další příbuzní, i zástupci rodiny Ledebur – posledních majitelů zámku v Milešově.

Dalším významným hostem byla gardová hudba Armády Rakouské republiky – posádková hudba města Vídně. Spolu s historickými vojenskými regimenty dvakrát prošla obcí a na místním fotbalovém hřišti se pak po skončení mše svaté konala její přehlídka. Vojáci v historických uniformách vypálili na počest Kaplíře několik čestných salv z ručnic, zazněly výstřely z děla.

Starosta obce Velemín Jiří Skalický, ministři Karel Schwarzenberg a Alexandr Vondra i brigádní generál Roman Fischer vyzdvihli ve svých proslovech zásluhy Zdeňka Kašpara Kaplíře a jeho význam pro současnost. Generální vikář litoměřické diecéze věnoval čestným hostům pamětní mince, které u příležitosti letošní historické slavnosti v Milešově nechalo Biskupství litoměřické vyrazit. Ředitel Rakouského kulturního fóra v Praze Florian Haug zde podle tradice rozdál dětem 62 čokoládových srdíček (Zdeněk Kašpar Kaplíř bránil Vídeň 62 dní, a každoročně tak mělo být v souvislosti s touto událostí na památku rozdáno 62 mincí).

V kostele sv. Antonína Paduánského byla vystavena šerpa a maršálská hůl Zdeňka Kašpara Kaplíře se špacírkou a misál z roku 1679 s jeho jménem. Před kostelem si mohli návštěvníci akce prohlédnout panely s rodokmenem Kaplířů, popisem bitvy s osmanskými Turky u Vídně a historií Milešova. Na jeho památku byl do kostela položen květinový věnec.

Poděkování generálního vikáře P. Stanislava Příbyla patřilo všem těm, kteří se na organizaci slavnosti podíleli - Rakouskému kulturnímu fóru v Praze, obci Velemín – Milešov, týmu Biskupství litoměřického a farnosti Milešov. Zvláště pak zmínil JUDr. Vladimíra Elledera, který stál už v loňském roce u zrodu myšlenky uspořádat oslavu na počest Zdeňka Kašpara Kaplíře ze Sulevic, a PhDr. Milana Nováka, jednoho z hlavních organizátorů této akce.

Kulturní program, který následoval po ukončení oficiální části oslav, probíhal na místním hřišti až do pozdních večerních hodin.

Z historie:

Stotisícová armáda osmanských Turků oblehla 14. července roku 1683 Vídeň, bránu do Evropy. Císař Leopold I. jmenoval dvaasedmdesátiletého českého šlechtice Kašpara Zdeňka Kaplíře ze Sulevic hlavním představitelem civilní administrativy Vídně, vojenským velitelem byl hrabě Ernst Rüdiger Starhemberg.

Obrana obležené Vídně se stala klíčovým zájmem celé střední Evropy a celé evropské křesťanské civilizace, ale pomoc přicházela jen velmi pomalu. Kašpar Kaplíř po 62 dnů hrůzného obléhání stál v čele města. Převzal i vrchní velení v době, kdy Starhemberka vyřadilo zranění. Teprve 12. září dorazila vojska v čele s andělskými husary polského krále Jana III. Sobieského a v bitvě u vrchu Kahlenberg byli Turci na hlavu poraženi.

Kaplířova zásluha na záchraně Vídně byla obrovská. Maršálskou šerpu a hůl dostal od císaře Leopolda na počátku prosince 1683. Pěťasedmdesátiletý zemřel ve Vídni dne 6. října 1686. Do rodové hrobky, kterou vybudoval v kostele sv. Antonína Paduánského v Milešově, bylo jeho tělo uloženo 20. října 1686.

TZ připravila Jana Michálková, tisková mluvčí Biskupství litoměřického
michalkova@dltm.cz, 731 402 551

Obec Slatina

Přístupová cesta potom vede k vlastnímu hradnímu jádru s hranolovou Bílou věží. Své jméno dostala podle světlého pískovce, použitého k vybudování její horní části. Základy věže jsou však zhotoveny z čediče, střední část z tesaného pískovce a teprve vrchol z dobře opracovaných pískovcových kvádrů. To ukazuje na nejméně tři etapy stavby, přičemž v nejmladší, horní části mohla být původně dřevěná. Věž dosahuje výšky 26 m nabízí nádherný výhled.

Současnost

Mezi nejvýznamnější události posledních let v obci byla výstavba 16ti povodňových domků pro lidi postižené povodněmi v roce 2002. V roce 2005 bylo 16ti rodinám předáno 16 rodinných domků „Startér“, na jejichž výstavbu zajistil kompletní finanční prostředky Český červený kříž, Švýcarský červený kříž, Německý červený kříž a švýcarská organizace Glückskette.

V současné době je pro obec prioritou, získat dotace na centrální vytápění obce, vybudování bioplynové stanice a v neposlední řadě také kanalizace v obci.

Společenský život v obci je každoročně zahájen 1. ledna na návsi, přípitkem a ohňostrojem na uvítání nového roku. Pokračuje Dnem matek, kdy je pro místní matky připraveno občerstvení a dárek při společném posezení ve společenské místnosti Obecního úřadu ve Slatině. Květnová pouťová kopaná, kdy se mezi sebou utká vždy mladá a stará garda je zakončena zábavou v místním hostinci „U Nováků“, následuje dětský den plný soutěží a prezentace kynologického klubu Libochovice. V listopadu obec pořádá posvícenskou zábavu ve spolupráci s Mysliveckým sdružením Slatina-Černiv, které zde aktivně působí a úzce s obcí spolupracuje. 17. listopadu každý rok je uctěna památka položením kytky u pamětní desky Pplk. In m. Josefa Nováka – člena RAF, za účasti zástupců Severočeského leteckého archivu v Teplicích.

Josef Škobis
starosta obce Slatina
člen redakční rady Zpravodaje

Svazek obcí

kostel a bývala škola, Slatina

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří

Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice

IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

NEPRODEJNÉ